

ת"פ 30920/05/12 - מדינת ישראל נגד סעיד סואעד, ח'דר סואעד

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 30920-05-12 מדינת ישראל נ' סואעד ואח'
תיק חיצוני: פמ"ח 10043/10

בפני
מאשימה
נגד
נאשמים
כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן
מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז חיפה -פלילי.
1. סעיד סואעד
2. ח'דר סואעד ע"י ב"כ עוה"ד סוועאד סלאח

החלטה

1. הנאשמים הורשעו לאחר שמיעת ראיות בעבירות תקיפת קטין חסר ישע, היזק בשדון ותקיפה סתם, עבירות לפי סעיף 368(רישא), סעיף 452 וסעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. על פי ממצאי ביום 5.10.10 בשעה 14:00 בערך שעה בה המתלוננים, שני אחים ואחות ילידי 1996,1999 ו- 2000 היו בדרכם הביתה מבית הספר, נאשם 1 (להלן: "סעיד") דחף את המתלונן 1 על הרצפה וקרע חולצתו, לאחר מכן ניגש למתלוננת 2 ותפס את חולצתה, קרע אותה ובעט בישבנה. במקביל הגיע נאשם 2 (להלן: "ח'דר") ניגש אל המתלונן 3, סטר לו בעט ברגלו וקרע את חולצתו.

כתוצאה מן האירועים נגרמו למתלונן 1 סימני חבלה שטחיים בצווארו ורגישות ולמתלונן 3 נגרמו שפשוף ורגישות בבית השחי.

3. הנאשם 1, סעיד, יליד 1967, בעת האירועים כבן 43 היום כבן 50.

הנאשם 2, ח'דר, יליד 1953, בעת האירועים כבן 57 היום כבן 64.

מדובר בקרובי משפחה של המתלוננים, קיים סכסוך ממושך בין המשפחות.

4. עבירת תקיפה פוגעות בערכים המוגנים של זכות האדם לכבוד וביטחון, זכותו לחיות ללא מורא ופחד וללא פגיעה בשלמותו הגופנית.

עבירות תקיפת קטינים פוגעת ביתר חומרה בערכים מוגנים אלו, בפוגעם בחלשים שבחברה, במי אשר המבוגרים אמורים להיות אמונים על שלומם וביטחונם. פגיעה בילדים מנצלת את פערי הגיל והכוחות ואת היותם חסרי ישע להתמודד עם המצב.

5. באשר לתכנון האירוע לא הוכח לפני כי האירוע היה מתוכנן. לא הוכח כי הנאשמים ערבו לילדים אשר ירדו מן האוטובוס. ההיפך, האירוע היה לאחר שבנכדו של ח'דר התלונן כי הותקף באוטובוס על ידי שני המתלוננים. לפיכך, יש לקבוע כי קיימת נסיבה מקלה אך תוך הדגשה כי אין בכך כדי להפחית מן החומרה הרבה בהתערבות המבוגרים על ידי הסלמת האירוע, תקיפה על ידי מבוגר במקום להוות דוגמא לאופן ההתמודדות במצבי מחלוקת.

6. שני הנאשמים נטלו חלק באירוע. אם כי יש לקבוע כי חלקו של נאשם 1, סעיד רב יותר מחלקו של נאשם 2, ח'דר. לעניין זה יש להפנות לפרטי האירוע המדברים בעד עצמם. סעיד הוא היוזם, ומבצע מרבית התקיפה.

7. באשר נזק אשר צפוי היה להיגרם מן התקיפה, ברי הוא כי מדובר בנזק גופני, נפשי ונזקי לרכוש המתלוננים בדמות בגדיהם. כאשר תוקפים לא ניתן לדעת עד כמה חמורה תהיה הפגיעה האם תסתיים בנזקי גוף קלים כבמקרה זה, או חמורים יותר.

8. במקרה זה הוגשו לראיה תמונות של המתלוננים הקטינים וכן נערך תסקיר נפגעי עבירה. התמונות מעידות אודות הנזקים המתוארים בכתב האישום. באשר לתסקיר נפגעי העבירה. מתוארות שם פגיעות נפשיות המשליכות על מהלך החיים של המתלוננים. מפאת צנעת הפרט והראות הדין לא יפורטו ממצאי תסקיר הקורבן. יחד עם זאת, לא אוכל לאמץ את כל ממצאי התסקיר ביחס לחומרת הפגיעות הנשפיות וההשלכות על מהלך חייהם של המתלוננים. מתסקיר הקורבן, כמו גם משמיעת הראיות בפני, עולה תמונה בוררה של משפחה רחבה מסוכסכת. התסקיר אינו מבדיל בין כלל הסכסוך המשפחתי הרחב, כלל מערכת היחסים בין שני הצדדים ובין משפחת הקורבנות למשפחה הרחבה לבין השלכות אותו אירוע בגינם נידונים הנאשמים בפני. בבואי לגזור את עונשם של הנאשמים ולקבוע את מתחם הענישה ההולם, עלי להתחשב רק בנזקים שהם תוצאה של אותם אירועים אשר בכתב האישום. התסקיר מציין מפורשות כי מדובר בתקיפה שהיא לכאורה תולדה של סדרת תקיפות קודמות. הוא מציין את מורכבות הרקע המשפחתי בין שתי המשפחות. ביחס לאחד המתלוננים עולה טענה לפגיעה קשה בהרבה מזו אשר בכתב האישום. קשה להלום טענה כי מכל מערכת היחסים המורכבת, נסיבות גידולם של המתלוננים והטענות לפגיעות מתמשכות ניתן לייחס את כל הקשיים במהלך חייהם דווקא לאירועים שבפני. אין לטעון כי אין הולם חלק. ברי הוא שכן. אולם, לא ניתן ליחס הכל או הרב דווקא לאירוע זה.

9. באשר לנסיבות שהביאו את הנאשמים לבצע את אשר ביצעו, הוזכרה כבר עדות בנו של סעיד כי הותקף קודם לכן על ידי המתלוננים. בין אם הדבר נכון ובין אם לאו על פי העדויות זה הגורם אשר הביא אותו לבצע את אשר ביצע ואת ח'דר להצטרף.

10. נוכח כל האמור לעיל יש לקבוע את המתחם הענישה בנסיבות המפורטות של ביצוע העבירה.

המאשימה טענה למתחם ענישה לנאשם 1, סעיד, הכולל מאסר שבין 15 ל-30 חודשים ולנאשם 2, ח'ד, מאסר

שבין 12 ל-24 חודשים.

הסנגור טוען למתחם ענישה המתחיל במאסר על תנאי ועבודות של"צ.

לא מצאתי כי הפסיקה שהוצגה לי מתאימה להשוואה למקרה זה.

11. בע"פ 3573/08 עודה נ. מדינת ישראל מבהיר בית המשפט עליון כי "קיים אינטרס ציבורי מובהק וחד משמעי בהרתעת היחיד והרתעת הרבים מפני נקיטה בדרך של כוח ואלימות ליישוב מחלוקות וסכסוכים תוך שימוש בנשק קר.... יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להילחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. נגע האלימות הינו רעה חולה שיש לבערה מן היסוד, ומן הראוי שידע כל איש ותדע כל אישה כי אם יבחרו בדרך האלימות ייטו בתי המשפט להשית עליהם עונשי מאסר משמעותיים ומרתיעים מאחורי סורג ובריח".

12. יחד עם זאת בחינת הפסיקה מלמדת כי גם בעבירות אלימות חמורות יותר מאלו אשר בפני בתי המשפט הסתפקו פעמים רבות בעבודות שירות.

ת"פ (מחוזי חיפה) 9992-05-10 מדינת ישראל נ. גבאי (מיום 24.2.11), נאשם הורשע בעבירות של פגיעה בנסיבות מחמירות, שיבוש מהלכי משפט והדחה בחקירה בכך, שהכה במקל את שכנו, נשך אותו בזרועו, וחתך את רגלו וכף ידו באמצעות שבר בקבוק וכתוצאה מכך נגרמו למתלונן חתכים מרובים. בית המשפט גזר על הנאשם ששה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסרים מותנים, צו פיקוח וחתימה על התחייבות.

בת"פ (שלום עכו) 37402-03-11 מדינת ישראל נ' גשי (מיום 19.12.12), בית המשפט גזר על נאשם שהורשע בעבירות של פגיעה בנסיבות מחמירות, תקיפה סתם, והחזקת סכין בכך, שדחף את המתלונן מספר פעמים, הניף לעברו חפץ חד אשר גרם לפציעתו בפלג גופו העליון - 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

13. בת.פ (מחוזי חיפה) 26882-09-09 (מיום 21.5.15) נקבע כי נאשם ביצע עבירות תקיפת קטין ותקיפה סתם. באותו מקרה הנאשם, מיל בברכה, הודה כי שני הקטנים השפריצו מים הוא לקח אחד מהם והיכה אותו באמצעות מצופים בראשו וסטירות בפניו וכן נתן לו אגרוף לגופו. לאחר שהקטין השני נחלץ לעזרתו הוא הוכה אף הוא בידיו וזרועו השמאלית נשרטה. שם מציין בית המשפט כי דין הוא עם המאשימה כי מתחם הענישה צריך לנוע בין עונש של מספר חודשי מאסר בפעול אשר יכול וירוצו בעובדות שירות לבין עונש של שנת מאסר בפועל. יחד עם זאת לאור נסיבותיו של הנאשם שם, בית המשפט מוצא לנכון לדון באי הרשעתו ואף מסיים את התיק באי הרשעה.

14. לאור האמור לעיל מוצאת אני כי מתחם הענישה בעניינו של נאשם 1 מתחיל במאסר אשר יכול וירוצה בעבודות שירות בן חודש, מאסר על תנאי והתחייבות ועד למאסר בפועל בן שנה. בעניינו של נאשם 2

אשר אינו מתאים לריצוי עובדות שירות אזי קנס אשר יתחיל ב 10,000 ₪ מאסר על תנאי והתחייבות ועד למאסר בפועל בן 9 חודשים.

15. באשר למיקומם של הנאשמים בתוך המתחם יש לציין כי לשניהם עבר פלילי נקי. הנאשמים ניהלו שמיעת ראיות וזאת לאחר שהודו חזרו בהם מהודאתם, שבו והודו שבו וחזרו בהם מהודאתם הכל כמפורט בהכרעת הדין. הנאשמים אינם נוטלים אחריות על מעשיהם. כאמור, קיים סכסוך קודם בין הצדדים.

בשל הצורך בשמיעת ראיות לא נמנעה העדתם של המתלוננים ואף בנו של נאשם 1 נדרש לבוא להעיד.

16. לפיכך מוצאת אני כי הנאשמים מצויים בחלק התחתון של מתחם הענישה, אך לא בתחתיתו.

17. לאור האמור גזרתי על הנאשמים את העונשים הבאים, כפי שפורט בהחלטתי מיום 25.10.17-

א. **נאשם 1** - מאסר לתקופה של חודשיים אשר ירוצה בעבודות שירות בהתאם לחו"ד הממונה. נוכח העובדה כי המועד לריצוי עבודות השירות על פי חו"ד הממונה חלף. הממונה יודיע לביהמ"ש מועד חדש לריצוי עבודות השירות.

ב. **נאשם 2** - קנס בסך 15,000 ש"ח, או 45 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 30 תשלומים חודשיים שווים ע"ס 500 ש"ח כל אחד, החל מיום 15.11.17 ובכל 15 חודש עוקב.

אי עמידה באחד מתשלומי הקנס, תעמיד את יתרת הקנס לפרעון מיידי.

ג. **שני הנאשמים** - מאסר על תנאי לתקופה של חודשיים, למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא כי הנאשמים לא יעברו בתקופה זו עבירת אלימות מסוג עוון ויורשעו עליה בדין.

ד. **שני הנאשמים** - מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים, למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא כי הנאשמים לא יעברו בתקופה זו עבירת אלימות מסוג פשע ויורשעו עליה בדין.

ה. **שני הנאשמים** - חתימה על התחייבות כספית בסך 5,000 ש"ח, להמנע מלעבור על עבירת אלימות פיזית בתוך שנתיים מהיום. מי מהנאשמים שלא יחתום היום על ההתחייבות, יש לאסור אותו למשך 10 ימים.

מועד תחילת ריצוי עבודות השירות יקבע בדיון הקבוע ליום 7.12.17.

זכות ערעור בתוך 45 יום מיום קביעת מועד תחילת ריצוי עבודות השירות.

המזכירות תשלח העתק לצדדים.

ניתנה היום, י"ח כסלו תשע"ח, 06 דצמבר 2017, בהעדר
הצדדים.